

PÄÄTÖKSEN YLEINEN OSA

Tässä päätöksen yleisessä osassa kilpailu- ja kurinpitoryhmä (jäljempänä KKR) ottaa kantaa ryhmän käsiteltäväksi saatetun vedonlyöntiin liittyvän kurinpitoasian periaatteellisiin kysymyksiin. Nämä kysymykset toistuvat eri muodoissaan sääntörikkomuksesta epäiltynä olevien eri henkilöiden yksilökohtaisissa kurinpitotapauksissa.

Päätöksen yleisen osan lisäksi KKR on antanut jokaiselle asiassa epäiltynä olleelle henkilölle henkilökohtaisen päätöksen. Henkilökohtaisessa päätöksessä KKR on ottanut kantaa epäiltynä olevan henkilön esittämään henkilökohtaiseen vastaukseen. Henkilökohtaisessa päätöksessä on myös määrätty mahdollinen seuraamus. Seuraamukset on määrätty tässä päätöksen yleisessä osassa esitettyjen periaatteiden mukaisesti.

ASIAN KÄSITTELYN VAIHEET

Asian vireilletulo

Veikkaus Oy on keväällä 2025 pyytänyt Suomen urheilun eettistä keskusta (Suek) tutkimaan vedonlyöntiin liittyviä epäiltyjä sääntörikkomuksia salibandyn F-liigan ja Inssi-Divarin pelaajien ja muiden liigaan liittyvien henkilöiden piirissä.

Suek on syyskuussa 2025 toimittanut KKR:n käsiteltäväksi tutkintansa aineiston 115 sääntörikkomuksesta epäillyn henkilön osalta.

KKR on käynnistänyt Suekilta saamansa aineiston perusteella kurinpitomenettelyn 110 rikkomuksesta epäiltyä henkilöä kohtaan. Viiden epäillyn henkilön osalta KKR on pyytänyt Suekilta lisätutkintaa. Heidän osaltaan asian tutkinta Suekissa on edelleen kesken, eikä kurinpitomenettelyä heitä kohtaan ole vielä käynnistetty.

Rikkomuksesta epäiltyjen henkilöiden kuuleminen

KKR on kuullut rikkomuksesta epäiltyjä henkilöitä lähettämällä kaikille rikkomuksesta epäillyille lokakuussa 2025 kirjallisen vastauspyynnön. Kirjallisten vastausten määräpäivä on ollut 12.11.2025.

Lisäksi KKR on asian suuren periaatteellisen merkityksen vuoksi tarjonnut kaikille rikkomuksesta epäillyille henkilöille mahdollisuuden suulliseen kuulemiseen 15.11.2025. Kaksi asianosaista on halunnut tulla kuulluksi myös suullisesti.

Veikkaus Oy:n kuuleminen

KKR on lokakuussa 2025 kuullut asiassa lisäksi Veikkaus Oy:tä erityisesti vedonlyöntirikkomuksen vanhentumiseen liittyen.

KILPAILU- JA KURINPITORYHMÄN TOIMIVALTA

Suomen Salibandyliitto on yksityisoikeudellinen aatteellinen yhdistys. Aatteellinen yhdistys voi käyttää kurinpitovaltaa vain sellaisia henkilöitä kohtaan, jotka ovat jollakin omalla tahdonilmaisullaan sitoutuneet noudattamaan kyseisen yhdistyksen sääntöjä.

Sääntöihin sitoutuminen voi tapahtua ensinnäkin liittymällä yhdistyksen jäseneksi. Suomen Salibandyliiton jäsenenä ei voi olla luonnollisia henkilöitä, joten jäsenyys liitossa ei tule tässä asiassa kyseeseen sääntöihin sitoutumisen perusteena. Henkilö voi kuitenkin sitoutua Suomen Salibandyliiton sääntöihin liittymällä jäseneksi johonkin urheiluseuraan, jos seuran säännöissä on seuran jäsenille asetettu velvollisuus noudattaa Suomen Salibandyliiton sääntöjä.

Sääntöihin sitoutuminen voi toiseksi tapahtua myös sopimuksella. Useimmat tässä asiassa rikkomuksesta epäillyt henkilöt ovat allekirjoittaneet Suomen Salibandyliiton kanssa määrämuotoisen pelaaja- ja toimihenkilösopimuksen. Sopimuksen allekirjoittamalla henkilö on sitoutunut noudattamaan salibandyn kilpailusääntöjä.

Sääntöihin sitoutuminen voi tapahtua myös muulla sopimuksella, vaikka henkilö ei olisi allekirjoittanut pelaaja- ja toimihenkilösopimusta Suomen Salibandyliiton kanssa. Pelipassin eli pelaajalisenssin lunastaminen on sopimus, jolla Pelipassin haltija sitoutuu noudattamaan salibandyn kilpailusääntöjä.

Henkilö saattaa olla solminut myös pelaaja-, valmentaja- tai muun sopimuksen edustamansa urheiluseuran kanssa. Tällaisen urheiluseuran kanssa solmitun sopimuksen on yleensä katsottu sisältävän myös sitoumuksen noudattaa kyseisen lajin kilpailusääntöjä kilpailutoimintaan osallistuttaessa.

Lajiliiton kilpailusääntöihin sitoutuminen voi lisäksi tapahtua myös niin sanotulla hiljaisella eli konkludenttisella sopimuksella. Oikeuskäytännössä on katsottu, että osallistuminen järjestettyyn urheilutoimintaan joko kilpailijana tai toimihenkilönä pitää sisällään myös hiljaisen sitoutumisen noudattaa kyseisen urheilulajin kilpailusääntöjä, vaikka mitään nimenomaista sopimusta ei olisikaan olemassa.

Esimerkiksi jonkin virallisen ottelun ottelupöytäkirjaan joukkueen pelaajaksi tai toimihenkilöksi merkityn henkilön voidaan KKR:n näkemyksen mukaan katsoa sitoutuneen noudattamaan salibandyn kilpailusääntöjä, vaikka ottelupöytäkirjaan merkitty henkilö ei olisikaan solminut mitään nimenomaista sopimusta Suomen Salibandyliiton tai edustamansa urheiluseuran kanssa. Osallistumalla viralliseen ottelutapahtumaan joukkueen edustajana henkilön voidaan samalla katsoa hyväksyneen salibandyn kilpailusäännöt itseään sitoviksi.

KKR on lähtenyt päätöksessään siitä olettamasta, että sääntörikkomuksesta epäilty henkilö on sitoutunut Suomen Salibandyliiton kilpailusääntöihin jollakin edellä kerrotuista tavoista. Esimerkiksi F-liigajoukkueiden pelaajien ja valmentajien sitoutumisesta salibandyn kilpailusääntöihin ei lähtökohtaisesti ole epäselvyyttä.

Sellaisten henkilöiden osalta, joiden sitoutuminen Suomen Salibandyliiton kilpailusääntöihin on ollut heidän asemansa vuoksi epäselvää, tai jos henkilö itse on vastauksessaan kiistänyt olevansa salibandyn kilpailusääntöjen alainen, KKR on erikseen arvioinut henkilön sitoutumista salibandyn kilpailusääntöihin henkilökohtaisessa päätöksessä. Tällainen erillisen arvioinnin kohteeksi otettu henkilö on ollut esimerkiksi F-liigan ottelussa VIP-isäntänä ja kenttäjuontajana toiminut henkilö.

Mikäli arvioinnin lopputulema on ollut se, että henkilö ei ole antanut mitään sellaista tahdonilmaisua, jolla hän olisi sitoutunut noudattamaan salibandyn kilpailusääntöjä, KKR:llä ei ole ollut toimivaltaa tutkia asiaa kyseisen henkilön osalta. Asian käsittely on tällöin kyseisen henkilön osalta päättynyt päätökseen jättää asia hänen osaltaan tutkimatta.

VANHENTUMINEN

Yleistä sääntörikkomusten vanhentumisesta

Urheilun kurinpitomenettelyssä sovelletaan vakiintuneen käytännön mukaan vanhentumisaikoja. Vanhentumisaikojen tarkoitus on turvata oikeusvarmuus. Yksityisen henkilön on voitava luottaa siihen, että kun jostakin asiasta on kulunut riittävän pitkä aika, ja kun asiaan liittyvä tosiasiallinen tilanne on jo vakiintunut, asiaa ei enää pitkien aikojen kuluttua tuoda käsiteltäväksi kurinpitomenettelyyn. Jossakin vaiheessa rikkomuksesta epäillyn henkilön on voitava saada mielenrauha.

Vanhentumisaikojen yhtenä tavoitteena on lisäksi pyrkiä turvaamaan selvitystä vaativien asioiden selvittäminen ajallaan. Mitä pidemmän aikaa jostakin tapahtumasta kuluu, sitä vaikeammaksi asian selvittäminen muuttuu. Esimerkiksi urheilun toimijoiden vedonlyöntiä selvitetessä saattaa olla haasteellista vuosien

kuluttua selvittää, missä roolissa kukakin henkilö on urheilun piirissä milloinkin toiminut.

Urheilun kurinpitomenettelyssä on vakiintuneesti katsottu, että asiaa käsittelevän kurinpitoelimen on otettava rikkomuksen vanhentuminen huomioon viran puolesta, vaikka asianosainen itse ei olisikaan tehnyt väitettä vanhentumisesta.

Salibandyn kilpailusäännöt ja vanhentumisaika

Salibandyn kilpailusäännöissä ei ole sääntömääräystä siitä, kuinka pitkän ajan kuluttua kilpailusääntöjen rikkominen katsotaan vanhentuneeksi. KKR on sen vuoksi arvioinut vanhentumisaikaa yhteiskunnassa yleisesti noudatettavien siviilioikeudellisten vanhentumisaikojen perusteella.

Arpajaislain rajoitus Veikkaus Oy:n oikeudesta säilyttää tietoja

Arpajaislain 51 §:ssä on rajoitettu Veikkaus Oy:n oikeutta säilyttää yhtiön asiakkaita koskevia vedonlyöntitietoja enintään viiteen vuoteen.

Vedonlyöntirikkomuksen vanhentumisaika

Vedonlyönti on oikeudelliselta luonteeltaan kahden oikeussubjektin välinen yksityisoikeudellinen sopimus. Vedonlyöjä solmii vedon vastaanottavan tahon kanssa sopimuksen siitä, että jos vedossa ennakoitu lopputulos toteutuu, vedon vastaanottaja sitoutuu suorittamaan vedonlyöjälle hänen panoksensa kerrottuna kyseiselle vedolle ilmoitetulla vedonlyöntikertoimella. Jos vedonlyöjän vedossaan ennakoima lopputulos ei toteudu, vedon vastaanottaja saa sopimuksen mukaan pitää vedonlyöjän maksaman rahapanoksen.

Yksityisoikeudellisiin sopimuksiin perustuvan suoritusvelvollisuuden vanhentumista sääntelee laki velan vanhentumisesta.

Urheilujärjestöjen sääntöihin sisältyvät vedonlyöntikiellot voidaan nähdä yhtenä vedonlyöntisopimuksen sopimusehtona. Vedonlyönnin tarjoaja, tässä tapauksessa Veikkaus Oy, solmii yleensä yhteistyösopimuksen vedonlyönnin kohteena olevan urheilutapahtuman järjestäjän kanssa. Tällainen yhteistyösopimus on Veikkaus Oy:n ilmoituksen mukaan solmittu myös Veikkauksen ja Suomen Salibandyliiton välillä. Vedonlyönnin tarjoaja tulee yhteistyösopimuksen solmiessaan tietoiseksi niistä rajoituksista, joita urheilutapahtuman järjestäjän kilpailu- tai muissa säännöissä on määrätty tapahtumaan osallistuville urheilijoille ja muille henkilöille heidän omaan vedonlyöntiinsä liittyen.

Veikkaus Oy:llä on rahapeli-toiminnan harjoittajana arpajaislain 14 §:ään perustuva velvollisuus tuntea asiakkaansa. Veikkaus Oy saa ottaa vetoja vastaan vain sellaisilta henkilöiltä, joiden henkilöllisyyden yhtiö tietää.

Vedonlyönnin tarjoajalle voidaan näissä olosuhteissa katsoa syntyvän velvollisuus ainakin jollakin tasolla valvoa, että urheilutapahtumaan osallistuvat urheilijat ja muut henkilöt eivät riko heille urheilun säännöissä asetettua vedonlyöntikieltoa.

Veikkaus Oy:llä voidaan tällöin katsoa olevan ainakin implisiittinen velvollisuus myös valvoa, ettei yhtiö solmi vedonlyöntisopimuksia sellaisten henkilöiden kanssa, jotka ovat itse osallisena vedonlyönnin kohteena olevassa urheilutapahtumassa.

Urheilutapahtuman järjestävällä urheilujärjestöllä ei ole itsenäistä mahdollisuutta valvoa vedonlyöntikiellon noudattamista. Urheilujärjestöillä ei ole oikeutta saada vedonlyönnin järjestäjältä tietoa vedonlyöntisopimusten osapuolten henkilöllisyydestä. Tämä tieto on vain Veikkauksella.

Käytännössä Veikkaus Oy:n mahdollisuus valvoa, että yhtiö ei solmi vedonlyöntisopimuksia sellaisten henkilöiden kanssa, joilta vetojen lyöminen on urheilun sääntöjen mukaan kielletty, perustuu pelkästään jälkikäteen tapahtuvaan valvontaan. Veikkauksella ei ole yksittäistä vetoa vastaanottaessaan edellytyksiä tarkistaa, onko vedon lyövä henkilö vedonlyöntikiellon piirissä.

Veikkaus Oy:llä voidaan vetojen vastaanottajana KKR:n näkemyksen mukaan katsoa olevan velvollisuus reagoida jälkikäteen *kohtuullisessa ajassa* siihen, että kilpailutapahtumaan osallistuneet urheilijat ja muut henkilöt ovat solmineet Veikkauksen kanssa vedonlyöntisopimuksia vastoin lajin kilpailusääntöjä. Kohtuullisena reagointiaikana sääntörikkomuksiin on oikeuskirjallisuudessa pidetty yleensä muutamaa kuukautta¹.

Velan vanhentumisesta annetun lain 4 §:n mukaan yksityisoikeudellinen velka vanhentuu pääsääntöisesti kolmen vuoden kuluttua. Lain 7 §:n 1 momentin mukaan kolmen vuoden vanhentumisaika alkaa kulua sopimusrikkomustilanteesta siitä, kun sopimussuhteen osapuoli on havainnut virheellisyyden sopimuksen täyttämisessä taikka hänen olisi pitänyt se havaita.

Tässä tapauksessa Veikkaus Oy:llä voidaan katsoa olleen muutaman kuukauden mittainen aika kunkin yksittäisen vedon vastaanottamisesta lukien havaita, että vedonlyöntisopimuksen toisena osapuolena ollut henkilö on ollut salibandyn kilpailusäännöissä asetetun vedonlyöntikiellon alainen, ja ryhtyä sääntörikkomuksen johdosta toimenpiteisiin.

¹ Ks. Timo Ojala: Urheilun kurinpito ja kurinpitoseuraamuksen määräämisen estävä vanhentuminen, Urheilu ja oikeus 2019 s. 148-162.

Vedonlyöntikiellon rikkomiseen liittyvä asia on siten kurinpitomenettelyn näkökulmasta vanhentunut velan vanhentumisesta annetun lain mukaisessa kolmen vuoden määräajassa lisättynä muutaman kuukauden mittaisella reagointiajalla, jonka kuluessa Veikkauksen olisi lain 7 §:n 1 momentin mukaisesti pitänyt havaita, että vedonlyöntisopimuksen toisella osapuolella ei ole urheilun sääntöjen mukaan ollut oikeutta lyödä kyseistä vetoa.

KKR katsoo, että sellaisia epäiltyjä vedonlyöntirikkomuksia ei voida kurinpitoelimessä vanhentuneina tutkia, joiden tapahtumisesta on kurinpitomenettelyn käynnistyessä kulunut enemmän kuin kolme vuotta lisättynä kohtuullisella muutaman kuukauden reagointiajalla.

Vanhimmat Veikkaus Oy:n Suekin tutkittavaksi saattamat vedot ovat tapahtuneet pelikaudella 2021-2022. Kyseinen pelikausi on päättynyt toukokuussa 2022.

Vanhentumisaika katkeaa kurinpitoasioissa siitä, kun henkilölle ilmoitetaan, että häntä kohtaan on käynnistetty kurinpitomenettely jonkin asian johdosta. Nyt kyseessä olevassa asiassa kurinpitomenettelyn käynnistymisestä on ilmoitettu sääntörikkomuksesta epäillyille henkilöille Suekin tutkinnan valmistuttua lokakuussa 2025. Pelikauden 2021-2022 päättymisestä on asian vireille tulohetkellä siten ollut kulunut enemmän kuin velan vanhentumisesta annetussa laissa säädetty vanhentumisaika kolme vuotta lisättynä muutaman kuukauden mittaisella kohtuullisella reagointiajalla.

KKR katsoo edellä kerrotun perusteella, että kaikki pelikautta 2021-2022 koskeneet vedot ovat olleet kurinpitoasian vireille tuloajankohtana lokakuussa 2025 jo vanhentuneita. KKR on sen vuoksi jättänyt pelikauteen 2021-2022 liittyneet vedot vanhentuneina tutkimatta.

Muiden tutkinnan kohteena olleiden pelikausien 2022-2023, 2023-2024 ja 2024-2025 alkamisesta on asian vireille tuloajankohtana ollut kulunut vähemmän kuin kolme vuotta lisättynä muutaman kuukauden reagointiajalla. Näihin pelikausiin liittyvät vedot on tutkittu.

KILPAILUSÄÄNTÖJEN MÄÄRÄYS VEDONLYÖNTIKIELLOSTA

Jos henkilö on jollakin edellä kerrotuista toimista sitoutunut Suomen Salibandyliiton kilpailusääntöihin, tulee häntä sitovaksi kilpailusääntöjen 14 §:n määräys. Se kieltää säännössä tarkoitettua henkilöpiiriä lyömästä vetoa oman joukkueen tai oman sarjatasonsa kilpailutapahtumista:

14§ Vedonlyöntikielto

Vedonlyöminen oman joukkueen kilpailutapahtumasta on kielletty. Joukkueen edustajat (pelaajat, toimihenkilöt, taustahenkilöt) eivät saa suoraan tai välillisesti lyödä vetoa tai muilla tavoin osallistua tai vaikuttaa vedonlyöntiin oman sarjatasonsa tai farmijoukkueen sarjatason kilpailutapahtumista.

Tämän pykälän rikkomisesta määrätään määräaikainen kilpailukielto.

Säännössä on kaksi sen soveltajan tulkintaa edellyttävää osaa. Ensinnäkin on ratkaistava, ketkä henkilöt ovat säännössä tarkoitettuja ”joukkueen edustajia”. Toiseksi on ratkaistava, mikä on säännössä tarkoitettu ”oman sarjatason kilpailutapahtuma”.

ARVIOINNISSA HUOMIOON OTETTAVAT YLEISET OIKEUSPERIAATTEET

Kilpailusääntöjen 14 §:n tulkintaa suoritettaessa arviointiin vaikuttaa kaksi yleistä oikeusperiaatetta, jotka on otettava huomioon kaikessa rankaisutoiminnassa.

Rangaistussäännöksen laajentavan tulkinnan kielto

Rankaisutoiminnassa tulee ensinnäkin sovellettavaksi periaate, jonka mukaan rangaistussäännöksen laajentava tulkinta on kielletty. Jos vaihtoehtoina on tulkita rangaistussäännöksen soveltamisalaa joko laajentavasti tai suppeasti, on valittava suppea tulkinta.

Epäselvässä tilanteessa asia on ratkaistava syytetyn eduksi

Kaikkeen rankaisutoimintaan sovelletaan lisäksi periaatetta, joka tunnetaan latinankielisellä nimellä *in dubio pro reo*. Epäselvässä ja tulkinnanvaraisessa tilanteessa asia on ratkaistava rikkomuksesta epäillyn henkilön kannalta suotuisammalla tavalla.

VEDONLYÖNTIKIELLON KATTAMA HENKILÖPIIRI

Vedonlyöntikiellon kohteena oleva henkilöpiiri on määritelty kilpailusääntöjen 14 §:ssä kattamaan ”joukkueen edustajat (pelaajat, toimihenkilöt, taustahenkilöt)”.

Vedonlyöntikiellon kattamassa henkilöpiirissä voidaan erottaa kaksi ulottuvuutta. Ensin on määriteltävä, *missä asemassa* olevia henkilöitä kiello koskee. Toiseksi on määriteltävä kiellon *ajallinen ulottuvuus*. Minkä aikaa henkilön voidaan katsoa kuuluvan vedonlyöntikiellon piiriin?

Missä asemassa olevia henkilöitä vedonlyöntikiello koskee?

Ensin on arvioitava, ketä joukkueen toimintaan osallistuvia henkilöitä vedonlyöntikiello käytännössä koskee. Jos henkilö ei asemansa puolesta kuulu määritelmän piiriin, hänen vedonlyönnilleen mistä tahansa salibandyn kilpailutapahtumasta ei ole olemassa kilpailusääntöihin perustuvaa estettä.

Lähtökohdaksi vedonlyöntikiellon kattaman henkilöpiirin määrittämisessä tulee KKR:n näkemyksen mukaan ottaa kiellon tarkoitus. Mitkä ovat ne oikeushyvät, joita vedonlyöntikielloa koskevalla säännöllä on tarkoitettu suojata?

KKR:n näkemyksen mukaan vedonlyöntikiellolla on kaksi pääasiallista tarkoitusta, joiden suojaamiseksi kiello on määrätty.

Ensinnäkin vedonlyöntikiellon tarkoituksena on turvata se, että vetoa otteluista eivät lyö sellaiset henkilöt, jotka voivat omalla toiminnallaan tai omilla päätöksillään vaikuttaa ottelun lopputulokseen.

Ottelutulokseen vaikuttamisesta käytetään nimitystä ottelumanipulaatio. Kaikkien sellaisten henkilöiden, joilla on mahdollisuus omalla toiminnallaan manipuloida yksittäisen ottelun tulosta, täytyy kuulua vedonlyöntikiellon piiriin.

Toisena vedonlyöntikiellon tarkoituksena on KKR:n näkemyksen mukaan pyrkimys estää sisäpiiritiedon hyväksikäyttö vedonlyönnissä.

Vedon lyömisen tulisi lähtökohtaisesti perustua informaation yhdenvertaisuuteen vedonlyöntisopimuksen osapuolten välillä. Kummallakin vedonlyöntisopimuksen osapuolella tulisi lähtökohtaisesti olla käytettävissään samat tiedot vedonlyönnin kohteena olevan ottelun lopputulokseen vaikuttavista seikoista vedonlyöntisopimuksen solmimishetkellä. Muuten kyseessä ei ole reilu veto.

Tavoitteena oleva informaation tasapaino vedonlyöntisopimuksen osapuolten välillä on kuitenkin käytännön elämässä illuusio. Joku tietää aina enemmän kuin joku toinen. On veteen piirretty viiva, minkälainen ennakkotietojen hankkiminen vedonlyönnin kohteena olevasta ottelusta on sallittua huolellista valmistautumista

liiketoimeen, ja milloin astutaan sisäpiiritiedon kielletyn hyväksi käyttämisen rajan väärälle puolelle.

Ottelumanipulaation mahdollisuuden estämisen kannalta asiaa arvioitaessa on varsin helppo määritellä, ketkä ovat urheilujoukkueessa sellaisia henkilöitä, joilla on omalla toiminnallaan tai päätöksillään mahdollisuus vaikuttaa ottelun lopputulokseen. Jokainen pelaavan joukkueen kokoonpanoon kuuluva yksittäinen pelaaja voi halutessaan vaikuttaa lopputulokseen omalla toiminnallaan. Ottelussa pelaavien joukkueiden kaikkien pelaajien täytyy tämän vuoksi kuulua vedonlyöntikiellon piiriin.

Yhtä lailla selvää on, että ottelussa pelaavien joukkueiden valmentajat voivat vaikuttaa ottelun lopputulokseen omilla päätöksillään. Valmentajat päättävät joukkueen kokoonpanosta, peluutuksesta ja pelitaktikasta. Näillä päätöksillään valmentajat voivat niin halutessaan manipuloida ottelun lopputulosta. Tästä seuraa, että myös pelaavien joukkueiden valmentajien täytyy kuulua vedonlyöntikiellon piiriin.

Ottelussa pelaavien joukkueiden pelaajien ja valmentajien piirin ulkopuolelle mentäessä arviointi ei ole enää yksiselitteistä. On vaikea nähdä, miten esimerkiksi joukkueen tukihenkilöt tai joukkueen johtoon kuuluvat henkilöt voisivat omilla päätöksillään vaikuttaa yksittäisen ottelun lopputulokseen. Esimerkiksi joukkueenjohtaja vaikuttaa kyllä päätöksillään moniin asioihin joukkueensa käytännön toiminnassa, mutta joukkueenjohtajan vaikutusmahdollisuus yksittäisen ottelun lopputulokseen on varsin rajallinen.

Toinen vedonlyöntikiellon tarkoituksista ottelumanipulaation estämisen lisäksi on pyrkimys estää sisäpiiritiedon väärinkäyttö vedonlyönnissä. Tätä tarkoitusta varten arvioituna vedonlyöntikiellon kattama henkilöpiiri näyttää jonkin verran laajempaa kuin pelkästään ottelumanipulaation ehkäisemisen kannalta asiaa arvioitaessa.

On selvää, että joukkueen jokapäiväiseen toimintaan osallistuvilla henkilöillä on hallussaan paljon sellaista tietoa, josta voisi olla heille etua vedonlyönnissä. Joukkueiden pukukopeissa keskustellaan harjoitusten ja otteluiden yhteydessä oman joukkueen asioiden lisäksi myös kilpaileviin joukkueisiin liittyvistä asioista. Pelaajat vaihtavat keskenään tietojaan esimerkiksi siitä, onko joku kilpailevan joukkueen pelaaja kenties loukkaantunut tai muusta syystä alavireessä. Tällaisilla tiedoilla voi olla merkitystä vetoa lyötäessä.

Toisaalta on yhtä lailla selvää, että periaatetasolla ajateltuna kenellä tahansa urheilun seuraajalla saattaa olla mahdollisuus saada tietoonsa sellaista sisäpiiritietoa, josta voi olla hänelle hyötyä vetoa lyötäessä. Esimerkiksi joukkueen jäsenten perheenjäsenet, kumppanit ja kaverit saattavat kuulla esimerkiksi pelaajilta yhtä jos toista sellaista tietoa, joka ei ole suuren yleisön saatavilla.

Periaatteessa kuka tahansa urheilun seuraaja saattaa tuntea esimerkiksi jonkin pelaajan, jolta voi kuulla kaikenlaista tietoa. Ketä tahansa ei kuitenkaan pelkästään tällaisen *mahdollisuuden* perusteella voida pitää joukkueen jäsenenä vedonlyöntikiellon kattamaa henkilöpiiriä arvioitaessa. Pelaajien läheiset ja kaverit ovat joukkueeseen nähden sivullisia, joilla vain on suurta yleisöä paremmat mahdollisuudet saada käyttöönsä sisäpiiritietoa.

Selvää kuitenkin on, että kaikilla sellaisilla henkilöillä, jotka oman asemansa perusteella ovat jatkuvasti mukana joukkueen arjessa tai jotka muutoin ovat lähes päivittäin yhteydessä joukkueeseen, on suurta yleisöä paremmat mahdollisuudet saada käyttöönsä sellaisia sisäpiiritietoja, joista voi olla heille hyötyä vedonlyönnissä. KKR:n näkemyksen mukaan vedonlyöntikiellon kattamaa henkilöpiiriä on kiellon tarkoitus huomioon ottaen perusteltua tulkita niin, että kiellon piiriin kuuluvat kaikki sellaiset henkilöt, jotka ovat mukana joukkueen jokapäiväisessä tekemisessä.

Edellä kerrotuilla perusteilla KKR on päätnyt arvioimaan vedonlyöntikiellon kattamaa henkilöpiiriä niin sanotun *pukukoppiperiaatteen* perusteella. **Vedonlyöntikiellon piiriin on katsottava kuuluvan kaikkien sellaisten henkilöiden, jotka oman asemansa vuoksi ovat lähes päivittäin läsnä joukkueen pukukopissa ja siellä käytävissä keskusteluissa.**

Vain joukkueen pukukoppiin pääsevillä henkilöillä on suora mahdollisuus vaikuttaa otteluiden lopputuloksiin. Samalla tavalla vain pukukoppiin pääsevillä henkilöillä on pääsy otteluiden kannalta keskeisen tiedon lähteelle. Salaisuudet jaetaan pukukopissa.

Joku voi toki aina jakaa pukukopissa kuulemiaan asioita eteenpäin, mutta tällä perusteella arvioituna vedonlyöntikielto tulisi ulottaa koko urheilua seuraavaan suureen yleisöön. Ei ole käytännössä mahdollista rajoittaa niiden joukkueen ulkopuolisten henkilöiden piiriä, joille joukkueeseen kuuluvat henkilöt saattavat kukin tahoillaan kertoa joukkuetta koskevaa tietoa. Vedonlyöntikiellon ulottaminen koko näin laajaan joukkoon ei KKR:n näkemyksen mukaan vastaisi kiellon tarkoitusta.

Seuraavaksi KKR arvioi henkilöryhmittäin, keiden henkilöiden tulee lähtökohtaisesti katsoa kuuluvan kilpailusääntöjen 14 §:ssä määrätyn vedonlyöntikiellon piiriin.

Asiaan liittyvät eri henkilöryhmät

Pelaajat

Ottelussa pelaavan joukkueen pelaajien kuulumisesta kilpailusääntöjen 14 §:ssä tarkoitettujen henkilöiden piiriin ei ole epäselvyyttä. Pelaajat ovat keskeinen osa joukkuetta.

Valmentajat

Myöskään ottelussa pelaavan joukkueen valmentajien kuulumisesta kilpailusääntöjen 14 §:n kattamaan henkilöpiiriin ei ole epäselvyyttä. Valmentajat ohjaavat joukkueen päivittäistä toimintaa. Tämä koskee yhtä lailla niin joukkueen päävalmentajaa kuin kaikkia sellaisia apuvalmentajia, jotka ovat joukkueen päivittäisessä toiminnassa mukana.

Joukkueenjohtaja

KKR katsoo, että myös joukkueenjohtaja on sillä tavoin läsnä johtamansa joukkueen jokapäiväisessä toiminnassa, että joukkueenjohtaja kuuluu kilpailusääntöjen 14 §:ssä tarkoitettuun henkilöpiiriin. Joukkueenjohtaja ei voi suoraan vaikuttaa yksittäisen ottelun lopputulokseen, mutta hänen kontaktinsa joukkueeseen ovat jo käytännön syistä yleensä niin tiiviit, että sisäpiiritiedon välittymistä myös joukkueenjohtajan tietoon koskeva riski on ilmeinen. Tästä syystä joukkueenjohtaja on osa joukkuetta kilpailusääntöjen 14 §:ssä tarkoitettussa mielessä.

Muut joukkueen tukihenkilöt

Pääsarjataso salibandyjoukkueella on yleensä tukenaan myös useiden eri alojen ammattihenkilöitä. Joukkueen toimintaa saattavat avustaa esimerkiksi huoltaja, hieroja, fysioterapeutti, psykologi tai lääkäri.

Joukkueen tukihenkilöt eivät pysty vaikuttamaan yksittäisen ottelun lopputulokseen. Heillä on kuitenkin kontaktit joukkueen toimintaan ja siten ainakin jonkin verran keskivertoa urheilun seuraajaa parempi mahdollisuus päästä käsiksi sisäpiiritietoon.

Tukihenkilöiden aktiivisuudessa joukkueen päivittäiseen toimintaan osallistumisessa on suuria eroja. Esimerkiksi huoltaja saattaa olla paikalla vain joukkueen otteluissa. Hieroja, fysioterapeutti, psykologi tai lääkäri saattaa olla kontaktissa joukkueeseen vain yksittäisten hoito- tai vastaanottokäyntien yhteydessä.

KKR katsoo, että ottaen huomioon edellä selostettu rangaistussäännöksen laajentavan tulkinnan kieltö, joukkueen tukihenkilöt eivät *lähtökohtaisesti* kuulu kilpailusääntöjen 14 §:ssä tarkoitettuun henkilöpiiriin, ellei siihen ole yksittäistapauksessa erityisiä perusteluja.

Esimerkiksi sellaisen huoltajan, joka on merkitty ottelutapahtumassa ottelupöytäkirjaan joukkueen toimihenkilöksi, voidaan katsoa olevan joukkueen edustaja, ja siten kuuluvan kilpailusääntöjen 14 §:n vedonlyöntikiellon piiriin. Sitä vastoin esimerkiksi fysioterapeutti, jota ei ole merkitty ottelupöytäkirjaan ja joka vain hoitaa joukkueen pelaajia erikseen sovittavina vastaanottoaikoina, ei kuulu säännössä tarkoitettuun henkilöpiiriin.

Seuratason toimihenkilöt (puheenjohtaja, hallituksen jäsenet, toiminnanjohtaja, urheilutoimenjohtaja, manageri)

Salibandyjoukkueen taustahenkilöihin kuuluu yleensä myös sellaisia henkilöitä, joiden pääasiallinen tehtävä liittyy urheiluseuratason tehtäviin, mutta jotka osaltaan hoitavat myös seuran edustusjoukkueen asioita. Tällaisia seuratason toimihenkilöitä voivat olla esimerkiksi urheiluseuran puheenjohtaja ja hallituksen jäsenet, seuran palkattu toiminnanjohtaja, urheilutoimenjohtaja tai manageri.

Edellä kerrottujen seuratason henkilöiden tehtävät eivät yleensä suoraan liity seuran edustusjoukkueen päivittäiseen toimintaan vaan enemmänkin toiminnan edellytysten luomiseen pidemmällä aikajaksolla. Seuran hallitus saattaa esimerkiksi vastata edustusjoukkueen harjoitusvuorojen varaamisesta. Seuran toiminnanjohtajan, urheilutoimenjohtajan tai managerin tehtäviin kuuluu yleensä joukkueen rakentaminen etsimällä joukkueeseen sopivia pelaajia ja valmentajia sekä neuvottelemalla heidän kanssaan pelaaja- tai valmentajasopimukset. Lisäksi heidän tehtäviinsä kuuluu usein myös kaupallisten yhteistyökumppanien hankkiminen ja yhteistyösopimusten neuvotteleminen.

Esimerkiksi urheiluseuran urheilutoimenjohtajan tai managerin tehtäviin ei KKR:n näkemyksen mukaan lähtökohtaisesti kuulu seuran yksittäisen joukkueen pelillisistä asioista päättäminen. Nämä asiat kuuluvat joukkueen valmentajan itsemääräämisoikeuden piiriin. Urheilutoimenjohtaja tai manageri saattaa joskus vieraila seuran edustusjoukkueen harjoituksissa ja pukukopissa, mutta kovin tavanomaista se ei yleensä ole. Pukukoppi koetaan enemmänkin joukkueen valmentajien valtakuntana.

Vedonlyöntikiellon kattaman henkilöpiirin laajuutta arvioitaessa on kiinnitettävä huomiota myös periaatteeseen rangaistussäännösten suppeasta tulkinnasta. Rangaistussäännösten soveltamisalan laajentava tulkinta on kielletty. Tästä johtuen

vedonlyöntikiellon alaista henkilöpiiriä on tulkittava enemmänkin suppeasti kuin laajentavasti.

KKR katsoo, että edellä kerrottujen seuratason henkilöiden toiminta liittyy edustusjoukkueen päivittäiseen toimintaan lähtökohtaisesti niin vähäisessä määrin, ettei heillä yleensä ole hallussaan sellaisia joukkueeseen liittyviä sisäpiiritietoja, joista voisi olla olennaista etua vedonlyönnissä. Näissä seuratason tehtävissä toimivilla henkilöillä on ollut perusteltu syy lähteä siitä olettamuksesta, että he eivät ole yksittäisen joukkueen vaan seuran edustajia, eivätkä siten kuulu joukkueen edustajia koskevan vedonlyöntikiellon piiriin. Rangaistussäännöksen laajentavan tulkinnan kielto huomioon ottaen tällaisten henkilöiden ei lähtökohtaisesti voida katsoa kuuluvan kilpailusääntöjen 14 §:n piiriin.

Tätä tulkintaa tukee myös se seikka, että ainoaksi kilpailusääntöjen 14 §:n vedonlyöntikiellon rikkomisen mahdolliseksi seuraamukseksi on säännössä määrätty kilpailukielto. Seuratason henkilölle määrättyä kilpailukieltoa jäisi käytännössä merkityksettömäksi seuraamukseksi, ellei henkilö itse toimi seuratason tehtävänsä lisäksi myös jonkin kilpailutoimintaan osallistuvan yksittäisen joukkueen pelaajana tai toimihenkilönä. Kilpailukielto ei estä seuratason tehtävissä toimimista. Sen estäisi vain toimintakielto. Toimintakielto ei kuitenkaan ole kilpailusääntöjen 14 §:n mukaan mahdollinen seuraamus vedonlyöntikiellon rikkomisesta.

Kilpailusääntöjen 14 §:ssä valitusta seuraamuslajista voidaan KKR:n näkemyksen mukaan päätellä, että sääntöjen laatija ei ole tarkoittanut vedonlyöntikieltoa ulotettavaksi seuratason toimijoihin saakka.

Vedonlyöntikieltoa ei KKR:n näkemyksen mukaan ole tarkoitettu tulkittavan niin, että säännön tarkoituksena olisi kategorisesti kieltää vedonlyönti kaikilta salibandyssa tai urheiluseurojen toiminnassa mukana olevilta henkilöiltä, kuten vaikkapa seurojen hallituksen jäseniltä, ottelutapahtumien järjestämiseen osallistuvilta henkilöiltä tai seurojen sellaisilta työntekijöiltä, jotka eivät suoraan ole tekemisissä vedonlyönnin kohteena olevassa sarjassa pelaavan joukkueen toiminnan kanssa.

Selvää on, että vedonlyöntikielto ei koske kaikkia urheiluseuran jäseniä tai kaikkia johonkin salibandyotteluun pääsylipun ostavia katsojia tai kaikkia ottelutapahtumassa talkoo- tai työtehtävissä toimivia, vaikka tällaisilla henkilöillä yleensä onkin keskivertoa urheilun seuraajaa parempi mahdollisuus saada tietoa myös seuran edustusjoukkueeseen liittyvistä asioista.

Mikäli asiantilaa halutaan tältä osin muuttaa, kilpailusääntöjen vedonlyöntikieltoa koskevaa määräystä tulisi KKR:n näkemyksen mukaan täsmentää niin, että kiellon ulottuminen myös seuratason henkilöihin kävisi säännön sanamuodosta selvästi ilmi. Tällä hetkellä näin ei ole. Silloin säännön tulkinnassa on omaksuttava vedonlyöntirikkomuksesta epäilyille seuratason toimihenkilöille suotuisampi tulkinta.

Edellä kerrottu ei kuitenkaan sulje kokonaan pois sitä mahdollisuutta, etteikö seurataason toimihenkilökin voisi yksittäistapauksessa kuulua vedonlyöntikiellon piiriin. Näin voi olla, jos henkilö käytännössä osallistuu seuran edustusjoukkueen päivittäiseen toimintaan esimerkiksi joukkueenjohtajan ominaisuudessa, tai jos hänet on nimetty joukkueen toimihenkilöksi jonkin ottelun ottelupöytäkirjaan.

VEDONLYÖNTIKIELLON AJALLINEN ULOTTUVUUS

Toinen ratkaistava tulkintakysymys kilpailusääntöjen 14 §:ssä määrätyn vedonlyöntikiellon kattaman henkilöpiirin määrittelemisessä nousee siitä, että joukkueiden kokoonpano ei säily läpi pelikauden vakiona, vaan muuttuu pelikauden aikana. Joukkueeseen liittyy uusia jäseniä ja joukkueesta poistuu jäseniä.

Tällöin joudutaan arvioimaan, mikä on se ajanjakso, jonka ajan henkilö kuuluu joukkueeseen ja siten vedonlyöntikiellon piiriin.

Muodollinen vai tosiasiallisiin olosuhteisiin perustuva tarkastelutapa?

Kysymys joukkueeseen kuulumisen ajallisesta ulottuvuudesta on mahdollista ratkaista kahdella eri perusteella. Ensinnä asiaa voidaan tarkastella muodollisella perusteella. Muodollinen tarkastelutapa tarkoittaa käytännössä sitä, että henkilön katsottaisiin kuuluvan joukkueeseen siitä lähtien, kun hän on solminut sopimuksen joukkueeseen kuulumisesta, siihen saakka, kunnes sopimus joukkueeseen kuulumisesta päättyy.

Toinen mahdollinen tapa arvioida joukkueeseen kuulumisen ajallista ulottuvuutta on tarkastella tosiasiallisia olosuhteita. Tämän tarkastelutavan mukaan henkilön katsotaan kuuluvan joukkueeseen sinä ajanjaksona, jonka hän tosiasiallisesti osallistuu joukkueen päivittäiseen toimintaan.

Muodollinen tarkastelutapa ja tosiasiallisista olosuhteista lähtevä tarkastelutapa johtavat useimmissa tapauksissa samaan lopputulokseen. On kuitenkin tilanteita, joissa näin ei ole. Pelaaja saattaa esimerkiksi loukkaantua vakavasti pelikauden aikana. Hänen sopimuksensa joukkueeseen kuulumisesta jatkuu pelikauden loppuun saakka, mutta käytännössä loukkaantunut pelaaja ei enää voi osallistua joukkueen jokapäiväiseen toimintaan.

KKR:n näkemyksen mukaan joukkueeseen kuulumista tulee vedonlyöntikieltoa sovellettaessa lähestyä tosiasiallisten olosuhteiden perusteella eikä muodollisella perusteella. Vedonlyöntikiellon tarkoituksena on estää joukkueen toimintaan

tosiasiallisesti osallistuvien henkilöiden oma vedonlyönti ottelumanipulaation riskin ja sisäpiiritiedon väärinkäyttämisen riskin estämiseksi. Pelaaja tai toimihenkilö, joka ei itse osallistu joukkueen arkipäiväiseen tekemiseen, ei voi vaikuttaa otteluiden tuloksiin tai käyttää hyväkseen sisäpiiritietoa.

Pelkästään se seikka, että henkilöllä on voimassa oleva juridinen sopimus johonkin joukkueeseen kuulumisesta, ei vielä mahdollista otteluiden tuloksiin vaikuttamista tai sisäpiiritiedon hyväksi käyttämistä, ellei henkilö myös käytännössä osallistu joukkueen jokapäiväiseen toimintaan.

Mistä ajankohdasta lukien joukkueeseen kuuluminen alkaa?

Joukkueeseen kuulumisen alkamisajankohta ei yleensä aiheuta tulkintaongelmia. Joukkueeseen kuuluminen alkaa, kun joukkueella on ensimmäinen yhteinen ohjattu tapahtuma uuteen sarjakauteen valmistauttaessa. Käytännössä tämä tapahtuma voi olla ensimmäinen harjoitusvuoro, kauden aloituspalaveri tai ensimmäinen leiri.

Yksittäisen henkilön kohdalla joukkueeseen kuuluminen voi alkaa myös myöhemmin kesken kauden. Pelaaja saattaa esimerkiksi palata loukkaantumisesta toivuttuaan takaisin joukkueen harjoituksiin ja muuhun toimintaan. Pelaaja saatetaan myös nostaa kesken kauden seuran reservijoukkueesta tai juniorijoukkueesta edustusjoukkueeseen. Pelaaja saattaa myös liittyä joukkueeseen kesken kauden seurasiirron seurauksena. Vastaavasti uusi valmentaja tai muu toimihenkilö saattaa liittyä joukkueeseen sarjakauden kestäessä.

Kaikissa näissä tilanteissa joukkueeseen kuuluminen alkaa ja samalla vedonlyöntikielto astuu kyseisen henkilön osalta voimaan KKR:n näkemyksen mukaan siitä ajankohdasta lukien, kun henkilö ensimmäisen kerran tosiasiallisesti osallistuu harjoituksiin tai muuhun joukkueen tapahtumaan.

Mihin ajankohtaan joukkueeseen kuuluminen päättyy?

Kysymys joukkueeseen kuulumisen päättymisestä, ja siten vedonlyöntikiellon voimassaolon lakkaamisesta, on tulkinnanvaraisempi.

Monet tässä asiassa vedonlyöntikiellon rikkomisesta epäillyt henkilöt ovat vedonneet siihen, että he uskoivat vedonlyöntikiellon omalta osaltaan jo lakanneen, kun heidän oman joukkueensa ottelut olivat kyseisen kauden osalta jo päättyneet pudotuspeleistä putoamisen seurauksena. Monet ovat sen jälkeen kokeneet, että

vedonlyönti pudotuspeleissä vielä jatkavien joukkueiden otteluista olisi oman joukkueen pelien päättymisen jälkeen sallittua.

KKR ei jaa tätä sinänsä ymmärrettävänä pidettävää näkemystä. Joukkueiden toiminta ei yleensä tosiasiallisesti kokonaan lakkaa oman joukkueen sarjaotteluiden päättymiseen. Joukkueelle varatut harjoitusvuorot yleensä jatkuvat pelikauden päättymiseen asti. Ohjatut harjoitukset saattavat päättyä oman joukkueen viimeiseen otteluun, mutta harjoitukset saattavat edelleen jatkua vapaaehtoisina. Monet pelaajat tykkäävät käydä pelailemassa keskenään joukkueen harjoitusvuoroilla, vaikka ohjattua valmennusta ei enää olisi.

Joukkueella saattaa viimeisen ottelun jälkeen olla myös muita yhteisiä tapahtumia. Valmennusjohto saattaa esimerkiksi käydä palautekeskustelut joukkueen pelaajien kanssa. Monilla joukkueilla on yhteinen kauden päättäjäistapahtuma viimeisen virallisen ottelun jälkeen. Näissä yhteisissä tapaamisissa joukkueiden jäsenet yleensä vaihtavat edelleen tietojaan salibandysta ja ottelujaan vielä jatkavien joukkueiden asioista. Sisäpiiritiedon saamisen ja jakamisen riski on edelleen ilmeinen.

Tästä syystä vedonlyöntikiellon ajallista ulottuvuutta tulee KKR:n näkemyksen mukaan tulkita niin, että vedonlyöntikielto pysyy voimassa niin kauan, kunnes kyseisen sarjataso viimeinen ottelu on pelattu. Pudotuspeleistä pudonneiden joukkueiden jäsenet eivät siis edelleenkään saa lyödä vetoa saman sarjataso jäljellä olevista otteluista sisäpiiritiedon käyttämisen riskin vuoksi. Vedonlyöntikielto on kaikkien kyseisen sarjataso joukkueiden jäsenten osalta voimassa viimeiseen finaaliin asti.

Joukkueen yksittäisen jäsenen kuuluminen joukkueeseen saattaa yksittäistapauksessa lakata, ja vedonlyöntikiellon voimassaolo hänen kohdaltaan päättyä, myös kesken sarjakauden henkilökohtaisen syyn vuoksi. Näin voi käydä, jos joukkueen pelaaja siirretään esimerkiksi seuran reservijoukkueeseen tai juniorijoukkueeseen kesken kauden. Vastaavasti joukkueen toimihenkilö voi lopettaa tehtävässään kesken kauden.

Näissä tilanteissa vedonlyöntikiellon voimassaolo KKR:n näkemyksen mukaan lakkaa kyseiseen joukkueeseen kuulumisen perusteella sinä ajankohtana, kun henkilö tosiasiallisesti lakkaa osallistumasta joukkueen harjoituksiin ja muuhun toimintaan, vaikka hänellä olisikin juridisesti sitova sopimus joukkueeseen kuulumisesta sarjakauden loppuun saakka.

Joukkueeseen kuuluminen voi lakata myös pelaajan pitkäaikaisen loukkaantumisen tai sairastumisen vuoksi. Mikä tahansa poissaolo ei kuitenkaan vielä riitä

lakkauttamaan joukkueeseen kuulumista ja siten vedonlyöntikiellon voimassaoloa. Loukkaantumisen tai sairastumisen tulee estää pelaajan osallistuminen joukkueen toimintaan useiden kuukausien ajaksi, jotta sille voitaisiin antaa merkitystä vedonlyöntikiellon voimassaoloa arvioitaessa. Urheilua seuraava suuri yleisö mieltää sairaslistalla olevan pelaajan kuuluvan edelleen joukkueeseen. Silloin myös vedonlyöntikielto sitoo pelaajaa keskeytyksestä myös sairasloman aikana.

Eräät vedonlyöntikiellon rikkomisesta epäillyistä pelaajista ovat vedonneet siihen, että heitä ei ollut valittu joukkueen ottelukokoonpanoon kyseessä olleella sarjakierroksella, jolloin he katsoivat voivansa lyödä vetoa kyseisen kierroksen otteluista. KKR ei yhdy tähän näkemykseen. Pelaajan kuulumisen joukkueeseen ja siten vedonlyöntikiellon voimassaolo jatkuu, vaikka pelaaja jäisi pitkiäkin aikoja ottelukokoonpanon ulkopuolelle, jos pelaaja edelleen osallistuu joukkueen harjoituksiin ja muuhun joukkueen päivittäiseen toimintaan.

OMAN SARJATASON KILPAILUTAPAHTUMA

Kilpailusääntöjen 14 §:n soveltaminen edellyttää myös sen arvioimista, mikä on säännössä tarkoitettu ”oman sarjatason kilpailutapahtuma”.

Nyt käsiteltävässä asiassa rikkomuksesta epäillyt henkilöt ovat toimineet kahden eri sarjatason joukkueissa. Suurin osa epäillyistä henkilöistä on salibandyn ylimmän sarjatason F-liigan joukkueiden pelaajia tai toimihenkilöitä. Muutama epäilty henkilö on toiseksi ylimmän sarjatason Inssi-Divarin pelaajia.

Selvää on, että F-liigan joukkueiden jäsenille kilpailusääntöjen 14 § kieltää vedonlyönnin F-liigan otteluista. Inssi-Divarin joukkueiden jäsenet eivät saa lyödä vetoa Inssi-Divarin otteluista.

F-liiga ja Inssi-Divari eivät kuitenkaan ole ainoita kilpailutapahtumia, joista lyödyistä vedoista asiassa on kysymys.

Maajoukkueiden väliset ottelut

Maajoukkueiden välisissä ottelutapahtumissa vedonlyöntikielto koskee vain maajoukkueeseen kuuluvia pelaajia ja toimihenkilöitä. F-liigan pelaajilla ei ole kieltoa lyödä vetoa maajoukkueen otteluista, jos vedonlyöjä ei itse kuulu maajoukkueeseen. F-liiga ja maajoukkueiden väliset ottelut muodostavat kumpikin oman, erillisen kilpailutapahtumansa.

Super Cup

Vedonlyönnin kohteena on ollut myös Super Cup. Super Cup on jokasyksyinen yksittäinen ottelu, jossa ovat kohdanneet edellisen kauden F-liigan mestari ja Suomen cupin voittaja.

KKR katsoo, että Super Cup on vedonlyöntikieltoa koskevaa sääntöä sovellettaessa oma erillinen kilpailutapahtumansa. Vedonlyöntikielto Super Cupissa koskee vain niitä kahta joukkuetta, jotka Super Cupissa kunakin vuonna pelaavat. Muiden F-liigan joukkueiden pelaajilla ja toimihenkilöillä ei ole kieltoa lyödä vetoa Super Cupista.

Poikkeuksen muodostavat sellaiset Super Cupit, joissa pelatun ottelun lopputulos on laskettu mukaan F-liigan sarjataulukko. Niinä vuosina, jolloin Super Cup on laskettu mukaan F-liigan sarjataulukko, kyseessä on ollut F-liigaan kuuluva kilpailutapahtuma. Tällaisina vuosina vedonlyönti Super Cupista on ollut kiellettyä kaikkien F-liigan joukkueiden jäsenille.

Karsintaottelut F-liigan ja Inssi-Divarin välillä

Vedonlyönnin kohteena on ollut myös karsintaotteluita noususta Inssi-Divariin F-liigaan tai F-liigassa säilymisestä. Tällöin nousee kysymys siitä, minkä sarjataso kilpailutapahtumina karsintaotteluita on vedonlyöntikiellon soveltamisessa pidettävä.

KKR:n näkemyksen mukaan karsintaottelujen on katsottava kuuluvan osaksi sen sarjataso kilpailutapahtumaa, jota ottelussa pelaavat joukkueet ovat karsintaottelujen sarjakaudella alun perin edustaneet. Pelattaessa Inssi-Divarin pudotuspelejä kahden Inssi-Divarin joukkueen välillä kyseessä on Inssi-Divariin kuuluva kilpailutapahtuma. Vastaavasti pelattaessa F-liigan heikoimpien joukkueiden välillä pudotuspelejä joutumisesta putoamiskarsintaan kyseessä on F-liigaan kuuluva kilpailutapahtuma.

Silloin, kun karsintaottelussa ovat olleet vastakkain F-liigassa pelannut joukkue ja Inssi-Divariin pelannut joukkue, tällaisten karsintaotteluiden on KKR:n näkemyksen mukaan katsottava kuuluvan osaksi sekä F-liigan että Inssi-Divarin kilpailutapahtumaa. Tällaisissa kahden sarjataso joukkueiden välisissä otteluissa vedonlyöntikielto koskee kummankin osallistuvan joukkueen sarjataso joukkueiden jäseniä, eli käytännössä kaikkien F-liigan ja Inssi-Divarin joukkueiden pelaajia ja toimihenkilöitä.

RANGAISTUKSEN MITTAAMINEN

Rangaistuslaji

Vedonlyöntikieltoa koskeva salibandyn kilpailusääntöjen 14 § ei jätä säännön soveltajalle harkinnanvaraa rangaistuslajin valinnan osalta. Säännössä on määrätty rangaistuslaji seuraavasti:

Tämän pykälän rikkomisesta määrätään määräaikainen kilpailukielto.

KKR toteaa, että sen kädet ovat rangaistuslajin valinnan osalta sidotut. Vaikka kyseessä olisi euromäärältään kuinka pieni vedonlyöntikiellon rikkomus tahansa, ainoa mahdollinen rangaistuslaji on sääntöjen mukaan kilpailukielto.

Sama pätee myös toiseen suuntaan. Vaikka kyseessä olisi vakava rikkomus, ankarampi rangaistuslaji, kuten toimintakielto, ei kilpailusääntöjen mukaan ole mahdollinen. Rangaistuslajina on myös vakavammissa tapauksissa kilpailukielto.

Kilpailukiellon pituuden määrittäminen

KKR:llä on kilpailusääntöjen perusteella laaja harkintavalta sen osalta, kuinka pitkäaikainen kilpailukielto vedonlyöntikiellon rikkomisesta tulee määrätä. Kilpailusäännöissä ei ole asetettu tältä osin rajoituksia lukuun ottamatta sitä, että elinikäisen kilpailukiellon määrittäminen on kilpailusääntöjen 63 §:n mukaan mahdollista vain erittäin painavista syistä.

Kilpailukiellon pituuden määrittämisessä tulee ottaa huomioon kunkin kieltoa rikkoneen henkilön rikkomuksen laatu sekä asiaan vaikuttavat yksilölliset seikat. KKR:n käsiteltäviksi saatettujen rikkomusten kirjo on tältä osin laaja. Epäiltyjen henkilöiden joukossa on pelaaja, joka on lyönyt yhden 7 sentin arvoisen vedon. Vastaavasti joukossa on myös pelaaja, joka on lyönyt kymmeniä vetoja yhteensä yli tuhannen euron arvosta.

KKR on ottanut kilpailukiellon pituutta harkitessaan huomioon joitakin yleisiä seikkoja, jotka ovat yhteisiä useimmille rikkomustapauksille. Lisäksi KKR on arvioinut joitakin yleisiä perusteita, joiden nojalla kilpailukiellon pituus on kussakin yksittäisessä tapauksessa määrätty.

Seuraavassa on esitetty KKR:n seuraamusharkintaan vaikuttaneet seikat yleisellä tasolla. Yksilötason arviointi on suoritettu jokaisen rikkomukseen syyllistyneen henkilön omassa päätöksessä.

Vedonlyöntikiellon tarkoitus

Ensimmäinen – ja samalla tärkein – rangaistuksen mittaamiseen vaikuttava tekijä on se tarkoitus, jota varten kielto lyödä vetoa oman joukkueen sarjatason kilpailutapahtumista on salibandyn – ja myös monien muiden urheilulajien – kilpailusääntöihin otettu.

Vedonlyöntikiellon tarkoituksena on turvata urheilua seuraavan suuren yleisön luottamus urheiluviihteen kuluttajille tarjottavan viihdetuotteen aitouteen.

Jos suuren yleisön keskuuteen leviää tieto siitä, että ottelutapahtumissa yleisölle esiintyvät pelaajat ja joukkueiden toimihenkilöt osallistuvat itse vedonlyöntiin siitä kilpailusta, jossa he itse pelaavat ja jonka tulokseen he omilla suorituksillaan vaikuttavat, tällainen tieto horjuttaa suuren yleisön luottamusta viihdetuotteen aitouteen. Yleisön keskuudessa herää silloin väijäämättä epäily ottelutapahtumaan osallistuvien pelaajien ja toimihenkilöiden perimmäisestä motiivista.

Onko heidän todellinen motiivinsa pyrkiä ottelussa parhaaseen mahdolliseen urheilulliseen lopputulokseen? Vai onko heidän motiivinaan todellisuudessa pyrkimys oman taloudellisen edun maksimointiin vaikuttamalla ottelun tulokseen haluamallaan tavalla?

Syntyy epäily siitä, että pelaajat käyttävät yleisölle myytävää viihdetuotetta omaan henkilökohtaiseen voitontavoittelutarkoitukseensa aidon kilpailun rinnalla, tai jopa sen sijasta.

Jo pelkän epäilyksen syntyminen yleisölle myytävän viihdetuotteen aitoudesta alentaa viihdetuotteen kaupallista arvoa. Samalla epäilyksen syntyminen vähentää kyseiselle urheilulajille viihdetuotteen myymisestä saatavia rahavirtoja, vaikka kyse ei olisikaan ottelutulosten manipuloimisesta, ja epäily olisi perusteeton.

Tämänkaltaisen epäilyksen syntyminen voi aiheuttaa vakavaa ja pitkäkestoista vahinkoa koko urheilulajille. Laji voi menettää epäilyn syntymisen vuoksi osan yleisöstään ja yhteistyökumppaneistaan. Sen seurauksena lajissa liikkuvat rahavirrat voivat supistua ja lajin seurojen kyky maksaa pelaajille pelaajapalkkioita heikentyä.

KKR korostaa, että **tässä asiassa ei ole ilmennyt mitään merkkejä siitä, että asiaan olisi liittynyt minkäänlaista ottelutulosten manipuloimista**. Jo pelkän epäilyksen syntyminen manipuloinnin *mahdollisuudesta* aiheuttaa koko lajille kuitenkin erittäin merkittävää vahinkoa.

Sen vuoksi on erittäin tärkeää, että lajin ottelutapahtumien aitoutta ei saateta vähäisimmässäkään määrin kyseenalaiseksi suuren yleisön silmissä. Tieto ottelutapahtumiin osallistuvien pelaajien ja muiden henkilöiden omasta vedonlyönnistä lajin otteluista väistämättä herättää tällaisen epäilyksen kuluttajien ajatuksissa.

Nyt käsiteltävänä olevaa asiaa ei tule rinnastaa pesäpallon sopupelijuttuun vuonna 1998. Pesäpallotapauksessa oli kyse ottelutulosten manipuloimisesta, mistä tässä asiassa ei ole kysymys.

Pesäpallotapaus on kuitenkin oivallinen esimerkki siitä, minkälaiset vaikutukset ottelutapahtumien aitouteen kohdistuvan epäilyksen syntymisellä voi urheilulajille olla. Pesäpallon sopupeliasiaasta on kulunut nyt 27 vuotta. Pesäpalloon liittyvät rahavirrat eivät vielä ole palanneet sopupeliasiaa edeltäneelle tasolle. Pesäpalloilijoille maksettavat pelaajapalkkiot eivät edelleenkään ole saavuttaneet sopupelijupakkaa edeltänyttä tasoa. Useampi myöhempi pelaajasukupolvi on joutunut pesäpallossa sijaikärsijöiksi yhden pelaajasukupolven ajattelemattomuudesta.

Edellä kerrotuista syistä on ensiarvoisen tärkeää, että kaikkiin vedonlyöntiin liittyviin sääntörikkomuksiin suhtaudutaan urheilussa ankarasti, olivatpa vedonlyöntiin käytetyt rahasummat kuinka pieniä tahansa.

Salibandyn kilpailusäännöt ilmentävät osaltaan vedonlyöntikiellon tärkeyttä ja sen rikkomisen vakavuutta. Ainoa mahdollinen seuraamus vedonlyöntikiellon rikkomisesta on kilpailukielto. Sitä lievemmän seuraamuksen määrääminen ei sääntöjen mukaan ole mahdollista.

Onko vedonlyöntikiellon rikkomiselle euromääräistä vähimmäisrajaa?

Nyt kyseessä olevassa asiassa rahamääräisesti pienin veto, jota KKR on asiassa arvioinut, on ollut 7 senttiä. Epäiltyjen henkilöiden joukossa on useita henkilöitä, jotka ovat joutuneet kurinpitomenettelyyn alle yhden euron suuruisen vedon vuoksi.

Suurin osa KKR:n käsiteltävänä olevista tapauksista on koskenut rahamäärältään 1-10 euron suuruisia vetoja. Useimpien henkilöiden motiivina vedonlyönnille on ollut pienen omakohtaisen lisäjännityksen saaminen ottelun seuraamiseen. Kyse on useimpien henkilöiden kohdalla ajanvietepelaamisesta ilman merkittävää taloudellista voitontavoittelutarkoitusta.

Tällöin voidaan perustellusti kysyä, kuinka aiheellista on suhtautua ankarasti muutaman euron suuruisiin vetoihin, joihin on ryhdytty sinänsä harmittomalta kuulostavan motiivin vuoksi.

Salibandyn kilpailusäännöissä ei kuitenkaan ole määritelty mitään alarajaa sallitulle ja kielletylle vedonlyönnille. Minkä tahansa suuruisen vedon lyöminen oman joukkueen kilpailutapahtumasta on aina sääntörikkomus.

Syynä tälle sääntöjen laatijan linjaukselle on mitä ilmeisimmin ollut se edellä kerrottu seikka, että joukkueisiin kuuluvien henkilöiden oma vedonlyönti oman joukkueen

sarjatasen kilpailutapahtumasta synnyttää aina yleisön tietoon tullessaan epäilyksen urheilutapahtuman aitoudesta. Vedonlyönnin pelipanoksen suuruudella ei tästä kulmasta asiaa tarkasteltaessa ole olennaista merkitystä. Kaikki tapahtumaan osallistuvien henkilöiden oma vedonlyönti näyttää yleisön silmissä vakavalta rahamäärästä riippumatta.

Edellä kerrotuista syistä KKR on lähtenyt päätöksessään siitä, että mikä tahansa vedonlyöntikiellon vastainen veto – myös 7 sentin suuruinen veto – on vakava sääntörikkomus. Vedonlyönnin pelipanosten suuruus ja pelattujen vetojen määrä on otettu jäljempänä kerrotulla tavalla huomioon rangaistuksen mittaamisessa.

Onko vedon voittamisella tai häviämällä merkitystä?

KKR:n näkemyksen mukaan vedon lyöminen oman joukkueen sarjatasen kilpailutapahtumasta on vakava rangaistava teko riippumatta siitä, voittiko vai hävisikö vedonlyöjä vetonsa. Jo pelkkä tieto siitä, että joukkueiden jäsenet lyövät itse vetoa omasta kilpailutapahtumastaan, vaarantaa yleisön luottamuksen urheiluviihdetuotteen aitouteen.

Se seikka, jos joku vedonlyöjistä on toistuvasti voittanut oman vetonsa, saattaa olla viite pelkkää vedonlyöntiä vakavammasta asiasta, kuten ottelumanipulaatiosta tai sisäpiiritiedon väärinkäytöstä. Vedon voittamisella tai häviämällä ei vedonlyöntikiellon rikkomisen kannalta ole KKR:n näkemyksen mukaan kuitenkaan merkitystä asian arvioinnissa.

Vedon lyöminen oman joukkueen ottelusta

Vedon lyöminen oman joukkueen ottelusta on KKR:n näkemyksen mukaan rikkomuksen vakavuutta lisäävä seikka. Tämä johtuu siitä, että oman joukkueensa ottelusta vetoa lyövä pelaaja tai joukkueen toimihenkilö voi omalla toiminnallaan vaikuttaa ottelun tulokseen. Tällöin ottelua seuraavan yleisön silmissä nousee herkästi epäily tarkoituksellisesta ottelun tulokseen vaikuttamisesta, eli ottelumanipulaatiosta.

Tämän vuoksi vedon lyöminen oman joukkueen ottelusta vaarantaa yleisön luottamuksen ottelutapahtuman aitouteen tavallista vakavammin. Sen vuoksi KKR on päätöksessään ottanut vedon lyömisestä oman joukkueen ottelusta huomioon rangaistusta koventavana tekijänä.

Vedon lyöminen omaa joukkuetta vastaan

Kaikista vakavin vedon lyöminen muoto on lyödä vetoa omaa joukkuetta vastaan. Ottelua seuraavan yleisön silmissä herää silloin perusteltu epäily siitä, että oman joukkueensa tappion tai tasapelin puolesta vetoa lyönyt pelaaja tai toimihenkilö pyrkii tarkoituksellisesti oman joukkueensa suorituksen heikentämiseen saavuttaakseen itselleen vedonlyönnissä tavoittelemansa henkilökohtaisen taloudellisen hyödyn.

Tällaisen epäilyn syntyminen vaarantaa yleisön luottamuksen urheiluviihdetuotteen aitouteen erittäin vakavalla tavalla. KKR on päätöksessään ottanut vedon lyöminen omaa joukkuetta vastaan huomioon rangaistusta koventavana tekijänä.

Rangaistustason vertailu muihin tiedossa oleviin vedonlyöntitapauksiin

KKR on pyrkinyt oman seuraamusharkintansa tueksi saamaan vertailukohtia muista urheilun toimijoiden kiellettyä vedonlyöntiä koskevista tapauksista. KKR on tiedustellut muiden suurimpien urheilulajien suomalaisilta lajiliitoilta, onko niiden piirissä ollut ratkaistavana vedonlyöntiin liittyviä kurinpitotapauksia.

Ainoat selvityksessä KKR:n tietoon tulleet vedonlyöntitapaukset ovat Suomen Koripalloliiton sääntö- ja kurinpitoyksikön antamat kaksi päätöstä vedonlyöntikiellon rikkomisesta. Helmikuussa 2023 yksikkö määräsi kuudelle pelaajalle sakkorangaistuksen vedon lyömisestä pelikaudella 2020-2021 yksittäisestä divisioona A:n ottelusta. Huhtikuussa 2025 yksikkö määräsi kahdelle naisten Korisliigan joukkueen valmentajalle 100 euron sakon vedon lyömisestä kaudella 2023-2024 toisen kotimaisen koripallosarjan ottelusta.

Jalkapallossa on ollut 2010-luvun lopulla käsiteltävänä urheilijan omaa epäiltyä vedonlyöntiä koskenut tapaus, mutta siinä oli annettu vapauttava päätös.

Pesäpallon sopupeliasiaissa vuonna 1998 Suomen Pesäpalloliitto määräsi tapahtumaan osallisille pelaajille ja toimihenkilöille yleisimmin 10-20 ottelun mittaisia pelikieltoja. Pesäpallon otteluohjelmaan suhteutettuna pelikiellot olivat vajaan yhden pelikauden mittaisia.

Pesäpallotapausta ei kuitenkaan voi suoraan verrata nyt KKR:n käsiteltävänä olevaan asiaan kahdesta syystä. Pesäpallotapausta kyse oli ottelutulosten manipuloimisesta, mikä on tekona vakavampi kuin vedonlyöntikiellon rikkominen. Toisaalta pesäpallotapausta useimmat kurinpitotapaukset tuomitut henkilöt olivat jo aiemmin saaneet samasta teosta rikosoikeudellisen rangaistuksen, mikä otettiin huomioon urheilun kurinpitotapauksia alentaneena seikkana.

Ruotsin keskusurheilujärjestö Riksidrottsförbundet on vuonna 2015 hyväksynyt urheiluvetoonlyöntiä koskevan säännösten. Säännösten mukaan vähimmäisrangaistus vetoonlyöntikiellon rikkomisesta on yhden kuukauden mittainen urheilun toimintakielto ja enimmäisrangaistus kymmenen vuoden mittainen urheilun toimintakielto. Toimintakielto sisältää kilpailukiellon lisäksi kiellon osallistua kaikkeen järjestettyyn urheilutoimintaan, kuten harjoituksiin.

Vertailun vuoksi voidaan myös todeta, miten yhteiskunta yleisesti suhtautuu samankaltaisen toiminnan rangaistavuuteen. Osakkeilla tapahtuva kaupankäynti Helsingin arvopaperipörssissä on sekin luonteeltaan eräänlaista ”vetoonlyöntiä”. Pörssikaupankäynnissä on omat sääntönsä pörssiyhtiöiden sisäpiiriin kuuluvien henkilöiden kaupankäyntikiellosta määrättyinä, yhtiöiden tulospöytäkirjoja edeltävinä ajanjaksoina, sekä kielto sisäpiiritiedon väärinkäytöstä.

Korkein oikeus antoi vuonna 2024 ennakkopäätöksen rangaistuksen mittaamisesta pörssikaupankäynnin sääntöjen rikkomistilanteessa (KKO:2024:25). Korkeimman oikeuden käsittelemässä tapauksessa pörssikaupankäynnin sääntöjen rikkomisella oli saavutettu rikoshyötyä noin 36.000 euroa. Korkein oikeus katsoi oikeasuhtaiseksi rangaistukseksi teosta neljän kuukauden mittaisen ehdollisen vankeusrangaistuksen.

Kilpailukiellon pituuden määrittämisessä sovelletut kriteerit

KKR on määrännyt yksittäisille henkilöille määrättävien kilpailukieltojen pituuden lähtökohtaisesti käyttämällä arviointiperusteina seuraavia seikkoja:

- 1) Pelattujen vetojen lukumäärä. Mikäli henkilön pelaamien, kilpailusääntöjen 14 §:ssä kiellettyjen vetojen lukumäärä on ollut kymmenen (10) vetoa tai enemmän, vetojen suuri lukumäärä on katsottu rangaistusta koventavaksi seikaksi.
- 2) Pelattujen vetojen panos. Mikäli henkilön pelaamien, kilpailusääntöjen 14 §:ssä kiellettyjen vetojen yhteenlaskettu pelipanos on ylittänyt kaksisataa euroa (200 €), vetojen suuri panos on katsottu rangaistusta koventavaksi seikaksi. Vetojen lyöminen pienillä panoksilla viittaa KKR:n näkemyksen mukaan lähinnä ajanvietepelaamiseen eikä taloudellisen hyödyn tavoitteluun.

Lisäksi KKR on huomionnut erillisinä rangaistusta koventavina seikkoina edellä kerrotun mukaisesti

- 3) vedon lyömisen oman joukkueen pelistä, ja
- 4) vedon lyömisen omaa joukkuetta vastaan.

KKR on lähtenyt seuraamusarvioinnissaan siitä, että vetojen lukumäärän ja pelipanosten pienuuden perusteella lähinnä ajanvietepelaamiseksi katsottavasta pienimuotoisesta vedonlyönnistä oikeasuhtaisena seuraamuksena on pidettävä vajaan kahden kuukauden mittaista kilpailukielloa. Tämän mittainen kilpailukiello merkitsee ottelujen määrällä mitattuna keskimäärin noin 9,5 ottelun mittaista kilpailukielloa.

Mikäli henkilön vedonlyöntiin on tullut soveltaa vähintään kahta edellä kerrotuista rangaistuksen koventamisperusteista, kilpailukiellon pituutta on jatkettu kuukaudella.

Mikäli henkilön vedonlyöntiin on tullut soveltaa kolmea tai useampaa edellä kerrotuista rangaistuksen koventamisperusteista, kilpailukiellon pituutta on jatkettu kahdella kuukaudella.

Rangaistuksen alentaminen sen johdosta, että henkilö on edesauttanut asian selvittämistä

Kaikessa oikeudellisessa rankaisutoiminnassa sovelletaan yleensä periaatetta, jonka mukaan myötävaikuttaminen oman rikkomuksensa selvittämiseen on peruste lieventää rangaistusta. Jos henkilö on itse omalla aktiivisella toiminnallaan myötävaikuttanut oman rikkomuksensa selvittämisessä, hänelle määrättävää rangaistusta voidaan alentaa.

Varsin monet vedonlyöntikiellon rikkomisesta epäillyt henkilöt ovat vedonneet tähän perusteeseen rangaistuksensa lieventämiseksi. He ovat ilmoittautuneet itse Suekille tämän asian tultua ensimmäistä kertaa julkisuuteen.

Rangaistuksen lieventäminen rikkomuksen selvittämisessä avustamisen perusteella edellyttää urheilun kansainvälisen välitystuomioistuimen CAS:in oikeuskäytännön mukaan kuitenkin olennaisuuskynnyksen ylittymistä. Henkilön tarjoaman avun on edistettävä rikkomuksen selvittämistä olennaisesti. Mikä tahansa asian selvittämisen edistäminen ei vielä sellaisenaan riitä rangaistuksen lieventämisperusteeksi. Esimerkiksi sellaisen seikan kertominen asiaa tutkineelle Suekille, joka olisi muutoinkin ollut Suekin tutkijoiden tiedossa, ei riitä ylittämään olennaisuuskynnystä.

Nyt kyseessä olevassa asiassa tiedot lyötyjen vetojen kohteista, panoksista ja vedonlyöjän henkilöllisyydestä on saatu suoraan Veikkaukselta. Se, että henkilö on myöntänyt pelanneensa ne vedot, jotka ovat olleet näkyvillä Veikkauksen tietokannassa, ei KKR:n näkemyksen mukaan vielä riitä täyttämään olennaisen avustamisen kynnystä.

KKR on päätöksessään katsonut, että rikkomuksen selvittämisen edesauttaminen on voitu ottaa yksittäisen henkilön kohdalla huomioon rangaistuksen lieventämisperusteena vain sellaisissa tapauksissa, joissa henkilö on itse ottanut

yhteyttä Suekiin ja kertonut omasta vedonlyönnistään tilanteessa, jossa henkilö ei olisi muutoin tullut Suekin tutkinnan kohteeksi.

YKSILÖLLISET PERUSTELUT VEDONLYÖNTIRIKKOMUKSEN PUOLUSTAMISEKSI

Vedonlyöntikiellon rikkomisesta epäillyt henkilöt ovat vastauksissaan toistuvasti vedonneet eräisiin seikkoihin puolustuksena teolleen. KKR arvioi seuraavassa eräitä yleisimmin esitettyjä perusteluja.

Tietämättömyys säännöistä

Monet epäillyistä henkilöistä ovat vedonneet omaan tietämättömyyteensä sääntöjen sisällöstä. On myönnetty tietoisuus vedonlyöntikiellon olemassaolosta yleisellä tasolla, mutta kiellon tarkasta sisällöstä ei ole ollut tietoa.

KKR toteaa, että tietämättömyys sääntöjen sisällöstä ei lähtökohtaisesti voi tulla kyseeseen vastuusta vapautumisperusteena. Vedonlyöntikiellon rikkomisesta epäillyt henkilöt ovat muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta olleet F-liigatason pelaajia ja F-liigan joukkueiden toimihenkilöitä. Pääsarjatason urheilutoimintaan liittyy olennaisena osana vaatimus siitä, että toimintaan osallistuvat henkilöt perehtyvät riittävällä tavalla toimintaa ohjaaviin sääntöihin tullessaan mukaan toimintaan. Kilpailusääntöjen pääasioiden tunteminen kuuluu keskeisenä osana F-liigatason pelaajille ja joukkueiden toimihenkilöille asetettaviin vaatimuksiin. On jokaisen omalla vastuulla perehtyä sääntöihin.

Tietämättömyys säännöistä voi olla peruste lieventää rangaistusta vain alaikäisten henkilöiden kohdalla. Täysi-ikäisyyden saavuttaneiden henkilöiden kohdalla tietämättömyyteen ei voida pätevästi vedota.

Ajanvietepelaaminen

Monet pienillä panoksilla vetoa lyöneet ovat vedonneet siihen, että heidän vedonlyöntinsä on ollut vain harmitonta ajanvietepelaamista ja lisäjännityksen hakemista otteluiden seuraamiseen ilman pyrkimystä taloudellisen hyödyn tavoitteluun.

KKR yhtyy sinänsä tämän motiivin todenperäisyyteen useimpien vedonlyöntikiellon rikkomiseen syyllistyneiden henkilöiden kohdalla. Ylivoimainen enemmistö vedonlyöjistä on ollut pelaajia, joiden vedonlyöntipanosten pienuus osoittaa, että kyse on ollut puhtaasta ajanvietteestä.

Vedonlyömisestä sinällään hyväksyttävältä tuntuva motiivi ei kuitenkaan ole pätevä peruste jättää noudattamatta säännöissä nimenomaisesti määrättyä vedonlyöntikieltoa. Kiellon tarkoitus ja tärkeys urheiluviihdetuotteen aitouden kannalta on selostettu edellä.

Ajanvietettä on mahdollista hankkia myös muulla tavoin. Urheiluviihteen maailma on täynnä erilaisia urheilulajeja, joiden kilpailutapahtumia voi seurata televisiosta tai verkkopalvelusta samalla vetoa lyöden. Salibandyjoukkueiden jäsenet voivat tyydyttää ajanvietepelaamisen tarvettaan muiden urheilulajien puolella. Vedon lyömisestä oman joukkueen sarjatasoisen kilpailutapahtumista täytyy jokaisen kyetä pidättäytymään.

Ajattelemattomuus

Monet vedonlyöntikiellon rikkomisesta epäillyt henkilöt ovat vedonneet omaan ajattelemattomuuteensa. He eivät tulleet vetoa lyödessään ajatelleeksi, että se olisi kielletty säännöissä.

Tämä on varmasti totta. Ajattelemattomuus ei kuitenkaan ole oikeudellisesti pätevä peruste vapautua oman toimintansa seuraamuksista. Jos näin olisi, ketään ei voitaisi yhteiskunnassa tuomita rangaistukseen mistään kielletystä teosta. Jos toimii ajattelemattomasti, silloin täytyy kantaa oman ajattelemattomuutensa seuraamukset.

PÄÄTÖKSEN JULKISUUS

Urheilun piirissä kurinpitörangaistukseen määrättyjen henkilöiden nimet on yleensä julkistettu. Näin on toimittu myös salibandyssä. Pienimmätkin kurinpitörangaistukset on julkistettu ilman punnintaa nimen julkistamisesta koituvan hyödyn ja julkistamisesta päätöksen kohteena olevalle henkilölle aiheutuvan haitan välillä.

Keväällä 2018 voimaan tullut Euroopan unionin tietosuoja-asetus on muuttanut urheilun kurinpitopäätösten julkistamista. Maailman antidopingtoimisto WADA on ottanut maailman antidopingkoodinsa uusimmassa versiossa huomioon myös sen mahdollisuuden, että kurinpitörangaistukseen määrätyn urheilijan nimen julkistaminen saattaa olla lainsäädännön vastaista².

Saksassa maan antidopingorganisaatio on jo vuonna 2020 lopettanut dopingrikkomuksesta rangaistukseen määrättyjen urheilijoiden nimien julkaisemisen. Syynä on Saksan tietosuojaviranomaisen käynnistämä tutkinta dopingista tuomitun saksalaisen amatööripöytäilijän nimensä julkistamisesta tekemän valituksen johdosta.

² Maailman antidopingkoodin kommentti 91.

Viranomaisen alustava arvio on, että dopingista tuomittujen urheilijoiden nimien julkistamiselle ei ole tietosuoja-asetuksen edellyttämää perustetta.

Urheilun oikeusturvalautakunta on jo noin kymmenen vuoden ajan noudattanut omissa päätöksissään käytäntöä, jossa lautakunnan päätökset ovat muutoin julkisia, mutta henkilöiden nimet on korvattu kirjaimilla A, B, C jne. Myös urheiluyhteisön yhteinen eettisten rikkomusten kurinpitolautakunta noudattaa samaa käytäntöä päätöstensä julkisissa versioissa. Samanlaista käytäntöä noudattaa lisäksi muiden muassa Suomen Asianajajien valvontalautakunta, joka julkaisee kurinpitopäätöksistään nimettömät ratkaisuselosteet.

EU-tuomioistuimen käsiteltävänä on parhaillaan ensimmäinen kurinpitorangeistukseen määrätyn urheilijan tekemä valitus oman nimensä julkistamisesta. Itävaltalainen kielletyn dopingaineen käytöstä kilpailukieltoon määrätty naisjuoksija on tehnyt nimensä julkistamisesta valituksen Itävallan kansallista antidopingviranomaista vastaan (EU-tuomioistuimen asia C-474/24).

Myös Suomen tietosuojavaltuutetun toimistossa on ollut vuodesta 2020 lähtien ratkaistavana samanlainen asia. Kilpailukieltoon määrätty urheilija on tehnyt valituksen oman nimensä julkistamisesta (asia TSV/103/2020).

EU-tuomioistuin antanee tuomionsa kurinpitorangeistuksen kohteeksi joutuneiden urheilijoiden nimien julkistamisen laillisuudesta vuoden 2026 aikana. Jo nyt asiasta on käytettävissä EU-tuomioistuimen julkisasiamiehen Dean Spielmannin 25.9.2025 antama ratkaisuehdotus.

Julkisasiamies Spielmann katsoo, että urheilussa kurinpitorangeistukseen määrättyjen henkilöiden nimien automaattinen julkistaminen on vastoin EU:n tietosuoja-asetusta. Julkisasiamiehen mielestä kurinpitorangeistukseen määrättyjen henkilöiden nimien julkistamisessa tulee noudattaa suhteellisuusperiaatetta³. Kurinpitorangeistuksen määräävän tahon on ennen rangaistuksen kohteena olevan henkilön nimen julkistamista punnittava vastakkain toisaalta tarvetta nimen julkistamiseen siitä seuraavan ennaltaehkäisevän vaikutuksen vuoksi ja toisaalta niitä haittoja, joita nimen julkistamisesta rangaistuksen kohteena olevalle henkilölle aiheutuu.

Vaikka kyseessä on vasta EU-tuomioistuimen julkisasiamiehen ratkaisuehdotus tietosuoja-asetuksen tulkinnasta eikä lopullinen tuomio, KKR katsoo, että varovaisuusperiaatteen vuoksi myös tässä asiassa on tarpeellista suorittaa julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksessaan edellyttämä suhteellisuusperiaatteen mukainen punninta. On punnittava vastakkain toisaalta vedonlyöntikiellon rikkomisesta kilpailukieltoon määrättyjen henkilöiden nimien julkistamisesta

³ Ratkaisuehdotuksen kohta 179.

seuraavaa hyötyä ja toisaalta sitä haittaa, joka nimien julkistamisesta aiheutuisi rangaistuksen kohteena oleville henkilöille.

Nimien julkistamista voidaan perustella ennaltaehkäisevällä vaikutuksella. Jos kaikkien vedonlyöntikiellon rikkomisesta kurinpitorangaistuksen kohteeksi joutuneiden henkilöiden nimet julkistettaisiin, siitä henkilöille aiheutuva kielteinen julkisuus toimisi epäilemättä tehokkaana pelotteena kaikille muille urheilussa toimiville henkilöille.

Salibandyn vedonlyöntirikkomuksia koskeva laaja asiakokonaisuus on toisaalta jo saanut valtavasti huomiota mediassa. Kukaan urheilua seuraava henkilö ei ole voinut välttää kuulemasta, että noin sata salibandyyn liittyvää henkilöä on joutunut ensin Suekin tutkinnan ja sen jälkeen kurinpitomenettelyn kohteeksi epäiltynä vedonlyöntikiellon rikkomisesta. Ennaltaehkäisevä vaikutus on asiaan liittyvän mittavan julkisuuden vuoksi jo suurelta osin saavutettu.

Nimien julkistaminen aiheuttaisi vakavaa haittaa kaikille niille henkilöille, joiden nimi julkaistaisiin kurinpitorangaistuksen saaneiden henkilöiden eräänlaisella ”häpeälistalla”. Henkilöt joutuisivat todennäköisesti ympäristönsä halveksunnan kohteeksi.

Lista rangaistukseen tuomittujen henkilöiden nimistä säilyisi tietoverkossa kenen tahansa saatavilla todennäköisesti vuosien ajan. Nimien julkaisemisella tietoverkossa saattaisi olla tulevaisuudessa kauaskantoisia vaikutuksia, joita on mahdotonta ennakoida. Esimerkiksi listalla olevan henkilön hakiessa vaikkapa muutaman vuoden kuluttua työpaikkaa hänen mahdollisuutensa hakuprosessissa saattaisivat kariutua julkisista lähteistä saatavilla olevaan tietoon siitä, että henkilö on vuosia aiemmin tuomittu urheilussa kurinpitorangaistukseen.

Tässä asiassa määrätyt rangaistukset ovat pääsääntöisesti lyhyehköjä, muutaman kuukauden mittaisia kilpailukieltoja. Jos rangaistukseen tuomittujen henkilöiden nimet tässä asiassa julkaistaisiin, nimien julkaisemisesta tulisi seuraamuksiltaan käytännössä pääasiallinen rangaistus ja henkilöille määrätyistä kilpailukielloista vain sivurangaistus. Tämä ei ole urheilun kurinpitojärjestelmän tarkoitus.

Asiaa voi verrata myös nimien julkistamiskäytäntöön urheilun ulkopuolisessa yhteiskunnassa. Jos henkilö rikkoo toistuvasti liikennesääntöjä ja hänet määrätään menettämään ajo-oikeutensa muutamien kuukausien ajaksi, ajo-oikeutensa menettäneiden henkilöiden nimiä ei lähtökohtaisesti julkaista verkossa tai mediassa, ellei jonkin yksittäisen henkilön kohdalla ole erityistä syytä tehdä niin.

KKR päätyy suhteellisuusperiaatteeseen perustuvassa arvioinnissaan edellä kerrotuilla perusteilla siihen, että kurinpitorangaistukseen määrättyjen henkilöiden nimien julkistaminen tässä asiassa olisi todennäköisesti Euroopan unionin tietosuoja-

asetuksen vastaista. Sen vuoksi KKR ei julkista yksittäisten kurinpitörangaistukseen määrättyjen henkilöiden nimiä.

Tällä asialla on laajuutensa ja ennakkotapausluonteensa osalta laajempaa yhteiskunnallista merkitystä. Sen vuoksi on perusteltua, että tämä kurinpitopäätöksen yleinen osa julkistetaan sellaisenaan. Lisäksi on perusteltua julkistaa tilastotiedot siitä, kuinka moneen henkilöön asian käsittely on kohdistunut ja minkälaisia seuraamuksia asiassa on määrätty.

Helsingissä 3.12.2025

Salibandyn F-liigan kilpailu- ja kurinpitoryhmä

Olli Rauste
Puheenjohtaja

Veli Halonen
Jäsen

Mika Hilska
Sihteeri

MUUTOKSENHAKUOHJEET

Kilpailusäännöt 70 § Muutoksenhaku

Sillä, jolle on määrätty rangaistus, on oikeus tehdä muutoksenhaku kilpailu- ja kurinpitoryhmän asiaa koskevasta päätöksestä Suomen Salibandyliiton liittokokouksen valitsemalle valituslautakunnalle.

Muutoksenhakuun tarvitaan aina jatkokäsittelylupa, kun haetaan muutosta valittamalla.

Jatkokäsittelylupa myönnetään, jos: ilmenee aihetta epäillä ratkaisun lopputuloksen oikeellisuutta; ratkaisun lopputuloksen oikeellisuutta ei ole mahdollista arvioida jatkokäsittelylupaa myöntämättä; luvan myöntäminen on tärkeää soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa asioissa; luvan myöntämiseen on muu painava syy.

Jatkokäsittelylupaa ei tarvitse edeltävän luettelon ensimmäisen kohdan perusteella myöntää, jos muutosta haetaan vain sillä perusteella, että esitetty näyttö on väärin arvioitu, ja ratkaisun lopputuloksen oikeellisuutta ei ole valituksessa esitettyjen seikkojen perusteella perusteltua aihetta epäillä.

Jos jatkokäsittelylupaa ei myönnetä, aiempi ratkaisu jää pysyväksi.

Jatkokäsittelylupahakemus ja muutoksenhaku perusteluineen on toimitettava valituslautakunnalle kirjallisesti sähköpostiosoitteeseen tea.naskali@salibandy.fi viikon kuluessa tämän päätöksen tiedoksisaannista, eli viimeistään keskiviikkona 10.12.2025.

Mikäli muutoksenhakija on pätevästä syystä ollut estynyt noudattamasta määräaika, valituslautakunta voi viipymättä esteen lakattua tehdystä anomuksesta myöntää enintään viikon mittaisen uuden määräajan jatkokäsittelyluvan ja muutoksenhaun tekemistä varten.

Muutoksenhausta suoritetaan 50 € suuruinen käsittelymaksu, jonka suorittamisen osoittava tosite on liitettävä muutoksenhakuasiakirjoihin. Hakemusta ei käsitellä, mikäli käsittelymaksun suoritusta osoittavaa tositetta ei ole hakemuksen liitteenä. Maksu palautetaan, mikäli muutoksenhaku menestyy. Valituslautakunnan päätös on lopullinen.

Valituslautakunta tekee päätöksensä kirjallisen materiaalin perusteella mukaan lukien ääni- ja kuvatallenteet sekä puhelin- ja videoyhteydet.